

DOLNO- POČERNICKÝ Listek

Farnost Dolní Počernice
při kostele Nanebevzetí Panny Marie

Úvodník

JARO, ALE JAKÉ?

Člověk má zájmy duchovní i tělesné, obojí patří k jeho spiritualitě. Ať je sebezbožnější, musí se zároveň starat o svou rodinu, o své bydlení, práci, o své společenské vztahy, o poměry ve státě, kde žije atd. V současné době se přitom nemůže vzdálit starosti o věc nejzávažnější, totiž o válku na Ukrajině. DoPoLi sice není politický časopis, dokonce ani společenský, ale přesto se nemůže tomuto tématu vyhnout.

Snahou Ruska či těch, kdo v Rusku rozhodují o veřejných věcech, je zlikvidovat ukrajinský národ jako svébytnou historickou entitu, odstranit ukrajinskou národnost, aby nikdo nemohl říkat „já jsem Ukrajinec“. Je to snaha politicky zbavit Ukrajinu její svébytnosti a připojit ji k Velkému Rusku, obnovit Velké Rusko v jeho moci, vymazat Ukrajince jako národ z mapy.

Ruská armáda proto systematicky postupuje nekompromisním způsobem. Ničí kulturní památky, sociální zařízení, školy, infrastrukturu měst a pochopitelně příbytky, tedy civilní cíle. Pokud se budou uprchlíci chtít vrátit do svého domova, mnozí nebudou mít kam. Jejich domy a byty byly zničeny, aniž by to mělo nějaký vojenský význam.

Kromě toho ovšem střílí na automobily označené nápisem „děti“ a na evakuační autobusy. Tisíce obyvatel, kterým byla umožněna evakuace z míst bojů, byly zavlčeny na Dálný východ.

Protože je to postup zaměřený na obyvatele určité, tedy ukrajinské národnosti, lze ho nazvat genocidou.

Genocida je zločin proti lidskosti definovaný mezinárodním trestním právem jako úmyslné a systematické zničení, celé nebo části, etnické, rasové, náboženské nebo národnostní skupiny.

Snahou armády je zabít co nejvíc Ukrajinců a naházet jejich těla do masových hrobů, bez jakékoliv identifikace. Na místech, ze kterých armáda ustoupila, se nacházejí stovky mrtvých těl, mnohá jsou spálena v mobilních krematoriích. Těla zabitých mají prostě zmizet beze stopy.

To má dalekosáhlý teologický dosah. Bůh uchovává identitu každého jedince, na nikoho nikdy nezapomene. I když někdo zemře v naprostém osamění a nikdo z lidí si jeho smrti ani nevšimne, Bůh ho má v mysli a v paměti a vzkrísí jej v poslední den. S každým člověkem uzavírá novou věčnou smlouvu, za každého jednotlivce vydal svého Syna.

Když pohřbíváme mrtvého člověka, zpravidla mu postavíme na hrob kamenný pomník uvádějící jeho jméno, data jeho života a další údaje, protože ten člověk měl rodinu, vztahy k dalším konkrétním lidem, měl svou historii, svou identitu. A ta nemá být zapomenuta. Když je však někdo zakopán do společného masového hrobu nebo spálen v mobilním krematoriu, má zmizet beze stopy a bez evidence jeho jména, jeho úmrtí a pohřbu. Má vypadnout z lidské paměti. To je přístup naprosto nekřesťanský. Člověk se snaží identitu jedince uchovat. Záměrně neuchovat identitu jednotlivce či zabraňovat jejímu uchování ve vědomí lidí je zločin do nebe volající.

Rusko tvrdí, že jeho cílem je demilitarizovat a "denacifikovat" Ukrajinu, tedy zlikvidovat všechny nacisty. To je ovšem absurdní přístup, nelze vystopovat žádné projevy nacismu nebo neonacismu v ukrajinském životě a ukrajinské politice. Za nacisty jsou ve skutečnosti označováni obyvatelé nemluvící rusky a nepodporující ruskou nadvládu na Ukrajině. K tomu by ovšem Rusko muselo zabít miliony obyvatel.

Chceme-li zachovat aspoň něco z duchovních hodnot Evropy, jako je individuální svoboda, spravedlnost, pravda, politická korektnost, o křesťanské lásce ani nemluvě, musíme podporovat Ukrajinu v jejím odporu proti agresi, včetně dodávek zbraní. Tak to odpovídá i církevní nauce o spravedlivé válce, zvláště v současné krystalicky čisté obranné válce proti nevyprovokovanému napadení.

Libor Ovečka, 13. dubna 2022

Editorova poznámka

Milé sestry, milí bratři,

DoPoLi naposledy vyšlo před skoro dvěma roky. Karantény a další protiepidemická opatření, liknavost některých autorů článků, moje nedůslednost ve vymáhání příspěvků a v posledních dvou měsících i jiné mé osobní komplikace způsobily, že číslo, které jsme (PaRaFa) naplánovali na srpnovou pouť 2021, a pak přesunuli na leden 2022, dostáváte do rukou až teď. Za svůj podíl na tomto zpoždění se moc omlouvám. Přes velké zdržení považuji za důležité, že toto číslo nakonec přeci jen vychází, protože je jakýmsi shrnutím a kronikou mnohého, co jsme ve farnosti za ty dva roky prožili.

Toto číslo tedy přináší především mnohá ohlednutí zpět a téměř žádná avíza. Snad jen v informacích o jednání PaRaFy najdete upozornění, že se bude konat pouť farnosti na Svatou Horu u Příbrami a Noc kostelů. K tomu já doplňuji, že se také plánuje další ročník Setkání křesťanské aktivní mládeže – SKAM.

Vzhledem k tomu, že se i příspěvky do tohoto čísla scházely přes půl roku, jsou některé formulace v nich už neaktuální, proto jsem je tu a tam pro přehlednost doplnil upřesněním času, abych Vám usnadnil orientaci.

U některých článků uvádíme webové stránky, kde naleznete více informací k tématu, případně kontaktní informace. Mnoho dalších informací najdete na webu naší farnosti na adrese www.farnostdolnipocernice.cz.

Aby další čísla našeho občasníku mohla vycházet, je třeba mít v nich co otiskovat – tedy mít příspěvky. Prosím Vás tedy, abyste se neostýchali a sami aktivně psali o akcích, které ve farnosti prožijete, o víře a náboženské zkušenosti nebo o tom, co jste prožili jinde a ostatní farníky by mohlo zajímat (pouti, výstavy, památky aj.). Také budu velmi vděčný za zpětnou vazbu, zejména konstruktivní kritiku, protože chválit se umím sám.

Děkuji přispěvatelům minulým i budoucím a přeji našemu DoPoLi úspěšný vstup do XX. ročníku v příštím roce!

Havran

Jak je to s plánovanými volnočasovými aktivitami

Milí farníci,

při srpnové (2020 – pozn. red) farní pouti jsme vás informovali o připravovaném nadějném projektu volnočasových aktivit na faře. Jeho cílem bylo otevřít víc farnost veřejnosti, zajistit dětem i dospělým smysluplné naplnění času a přispět do farní kasy na náklady, které už nehradí arcibiskupství.

Situace se změnila. V tuto chvíli (psáno v září 2020 – pozn. red.) vám musíme sdělit, že jsme se na základě důkladného vyhodnocení rozhodli celý projekt odložit na dobu neurčitou.

Důvody jsou v zásadě dva. Prvním objektivním důvodem je celospolečenská nejistota v souvislosti s pandemií koronaviru. Asi není třeba vysvětlovat všechna možná rizika, která se pojí se startem projektu v období neustálých změn a restriktivních opatření.

Druhý důvod je ryze interní. Museli jsme vzít na misku vah i změny na pozici pastoračního asistenta a způsobu jeho financování. Marcela Krňávková se bohužel rozhodla ukončit své působení ve farnosti.

Zamýšlený spolek nebyl po právní stránce založen, náš projekt ztratil v osobě Marcely vedoucí manažerku a prozatím končí takzvaně v šuplíku – uvidíme, co nám budoucnost přinese dále...

Máme pro vás ale i pozitivní zprávu. S vědomím osobní zodpovědnosti jsme dokončili rekonstrukci místností na faře. V neděli 27. září 2020 byly slavnostně požehnány otcem Liborem. Věříme, že nové prostory budou kvalitně sloužit farnosti a komukoliv, kdo v nich bude v budoucnu působit.

V souvislosti s často skloňovaným financováním úprav místností je dobré připomenout skutečnost, že rekonstrukce nebyla prováděna primárně pro potřebu spolku a projektu kroužků, ale proto, že si to stav místností dlouhodobě vyžadoval. Jednotlivé úpravy byly prováděny vždy i s ohledem na potřeby farnosti a provoz fary. Úpravou místností došlo bezpochyby k celkovému zhodnocení budovy fary. Odchodem pastorační asistentky navíc „ušetřil“ farnost výdaje spojené s platem této pozice.

Děkujeme Marcele za její osobní postoj a zejména za to, že celou rekonstrukci v tak krátkém čase zdárně dotáhla do konce. V neposlední řadě bychom rádi poděkovali všem, kteří nám s rekonstrukcí pomohli od hrubých stavebních prací až po závěrečný úklid. Byly to stovky hodin dobrovolnické práce. Moc si naši společné práce a výsledného díla vážíme.

Děkujeme vám za pochopení a přejeme nám všem, abychom i do budoucna dokázali být pospolu...

za projekt volnočasových aktivit Draha Kráčmarová a Standa Čihák

Aktivity na faře a ve farním kostele od září 2020 do konce roku 2021

Po poučení lockdownem z jara 2020 se farní provoz úplně neomezil, i když nebylo možné realizovat to, co bylo naplánováno. Nedělní bohoslužby s přidanou sobotní večerní mší probíhaly při respektování hygienických opatření standardně až do prázdnin 2021, to znamená mj. s videopřenosem ranní nedělní bohoslužby. Schola mohla oživovat svým zpěvem bohoslužbu v 10 hod. jen v krátkých obdobích uvolnění opatření. Bohoslužby pro rodiny s dětmi byly z pochopitelných důvodů dočasně zrušeny. Od podzimu 2021 pak byla činnost scholy i bohoslužby vráceny do původní podoby.

Setkávání na faře ve větším počtu možná nebyla, „Hovory o víře“ se mohly konat jen v dobách, kdy setkávání lidí nebylo omezeno. Přesto byly dokončeny alespoň tak, že o Velikonocích 2021 byli pokřtěni dva katechumeni – Kateřina Vanická a Ondřej Hovadík. Hovory o víře, již v jiném zaměření, se konají od podzimu 2021 pravidelně. Jejich současným hlavním tématem je synodální proměna církve. Kvůli protipandemickým opatřením se nekonaly ani tradiční jednodenní duchovní obnovy v době adventní a postní. Místo toho byly před Velikonocemi 2021 nabídnuty v rámci jednoho týdne individuální meditace nad texty Písma v ignaciánském duchu, které byly zájemcům zasilány mailem a uveřejňovány na farním webu, s možností individuálního rozhovoru. Individuálního rozhovoru využilo jen několik účastníků, ale i tak byla odezva příznivá. Vedle toho od října 2020 až do současnosti mohou zájemci dostávat na každý den mešní texty s krátkým komentářem k osobnímu rozjímání z pera Mireji Ryškové.

28. května 2021 se konala noc kostelů, jež je každý rok významným bodem ve farním životě. Noc kostelů byla propojena v součinnosti s obcí Dolní Počernice s předáváním odměn dětským autorům výtvarných děl na téma anděl, s hudební produkcí a s výstavou výtvarných děl místních umělců. Celou zdařilou akci zajišťovala Draha Kráčmarová.

Přes značná omezení, daná covidovými opatřeními, přízemí fary, opravené v létě 2020, nezůstalo zcela nevyužito. V časech uvolnění se na faře v letech 2020-2021 konala některá setkání jednak vyučujících z KTF UK (katedra biblických studií a starých jazyků), v květnu 2021 setkání členů společného výzkumného týmu ETF a KTF UK, jež se zabývá teologickou antropologií v ekumenické perspektivě. Nyní farní sál slouží opět i setkáváním salesiánů – spolupracovníků. V zredukované podobě se od léta koná i farní akafé po druhé nedělní mši. Ve školním roce 2020-2021 probíhala na faře i výuka náboženství a příprava na první svaté přijímání, i když byla možná jen občas. Od září 2021 již výuka probíhá pravidelně. Po odchodu pastorační asistentky Marcely Krňávkové na podzim 2020 se výuky náboženství a přípravy na první svaté přijímání ujala Eva Nožičková.

Farní sál je pro členy farnosti po dohodě s administrátorem P. Liborem Ovečkou možné využívat i k soukromým účelům, např. k různým oslavám (do 20 lidí) a jiným akcím.

V létě 2021 od června do září probíhala na faře a farní zahradě každé úterý brigáda, při níž bylo uklizeno a opraveno mnoho věcí. Tato iniciativa byla důležitá nejen z hlediska materiálového, ale i společenského a pastoračního. Zapojilo se do ní poměrně hodně farníků.

Nezahálela ani farní zahrada. Při prvním lockdownu v roce 2020 sloužila jako zkušební prostor pro pěvecký sbor Rokytky. V červnu 2021 tu pak Rokytky měla své zakončení pěvecké sezóny. Podobně zahrada nabídla své využití i pro děti a jejich rodiče ze Základní školy v Dubečku. Grilováním bylo zakončeno i žehnání aktovek v září 2021 a také brigádní sezóna.

15. srpna 2021 se konala farní pouť, jejímž centrem byl kostel a jeho přilehlé prostory.

V neděli 24. října 2021 jsme si ve farnosti vyzkoušeli bohoslužbu slova, protože P. Libor Ovečka byl mimo Prahu na konferenci. Ohlas na tento typ bohoslužby byl velmi pozitivní.

S novým školním rokem (od září 2021) byly obnoveny i bohoslužby se zaměřením na rodiny s dětmi (každá třetí neděle v měsíci). V době mnohých lockdownů byla činnost pastorační rady farnosti (PaRaFy) značně omezena. Protože řádné podzimní volby v roce 2020 do nové rady nemohly být dokončeny, byla její činnost prodloužena i po uplynutí standardní doby až do listopadu 2021, kdy se ujala činnosti nově zvolená pastorační rada (ve složení: P. Libor Ovečka – administrátor, Mirek Bulla – zvolený člen, Jiří Cerman – zvolený člen a za salesiánské spolupracovníky, František st. Jakubec – kostelník a za sales. spolupracovníky, Tomáš Jirsák – zvolený člen, Miša Regálová – zvolený člen, Eva Nožičková – za výuku náboženství, Pavel Herian – za SHM a za salesiánské spolupracovníky a Mireia Ryšková – asistentka – pozn. red.).

Mireia Ryšková

Žehnání opravených prostor fary a Liborovy sedmdesátiny

Životní jubilea se sluší v kruhu přátel oslavit, a to i v pro setkávání složitější době. P. Ovečka slaví v září narozeniny a loni (psáno v roce 2021, mieněn rok 2020 – pozn. red.) to byly zrovna sedmdesáté. Korona nekorona – to už je důvod k přiměřenému veselí. Sedmadvacátého se proto konala děkonná mše a po ní i setkání farníků a přátel na faře. Přejeme Liborovi Ovečkovi hodně zdraví a dostatek duševních i fyzických sil do dalších jistě plodných let života.

Setkání na faře mělo ještě další důvod. Po příchodu Libora Ovečky jako nového administrátora se fara začala uvnitř výrazně proměňovat. Většina místností prošla zásadní rekonstrukcí, která byla s příchodem loňské zimy (2019/2020 – pozn. red.) v podstatě hotová. Až na farní sál v přízemí a přilehlou bývalou kapli. S jejich vylepšením se počítalo někdy do budoucna.

Už před dvěma lety vznikly ve farnosti myšlenky pustit se do volnočasových aktivit pro místní děti i rodiče. Během jarního lockdownu začaly tyto myšlenky kvasit a s pomocí návrhu místní architektky Pavly Říhové a za finanční i pracovní pomoci mnoha farnic a farníků byly opraveny i tyto dvě místnosti. Cílem bylo proměnit je do podoby, která vyhoví jak potřebám farnosti, tak i volnočasových aktivit. Bohužel současná epidemiologická situace znemožnila start projektu. Věříme, že se po odeznění koronakrizy aktivity ve prospěch místních dětí, mládeže a rodin opět v nějaké podobě dostanou ke slovu. V rámci zmíněné oslavy kulatin požehnal Libor Ovečka těmito „nově otevřeným“ prostorám – větší společenské místnosti a menší místnosti s relaxační atmosférou a dětským hracím koutkem.

Ještě zmíním jednu důležitou – i když ne úplně milou – událost v životě farnosti. Po mnoha letech odchází z pozice pastorační asistentky farnosti Marcela Krňávková. Marcela pracovala nejen na poli pastorační, ale byla i pomocnou rukou v administrativě, dalších činnostech farnosti i v komunikaci s obcí. Odvedla spoustu práce při výuce náboženství dětí i při práci s jejich rodinami. Děti má velmi ráda a „její“ děti i rodiče jí to opláceli a oplácejí stejně. Proto chci i touto cestou Marcelu za její obětavou práci upřímně poděkovat a popřát hodně radosti a spokojenosti v její nové práci s dětmi.
Ing. Stanislav Čihák

Poděkování Mirej

Je to už skoro rok (psáno v září 2021 – pozn. red.), co nám Mirej posílá den co den svoje zamyšlení nad liturgickými texty. Nejstarší jsem teď v mailové schránce dohledal z 23. října 2020. Byla by to služba, za kterou by si zasloužila veliké díky, kdyby nám do mailu, až „pod nos“, posílala jen samotné úryvky z Písma. Ale Mirej pro nás připravuje na každý den krásné a hluboké meditace na tyto texty. A kromě toho nám v průvodním mailu vždycky napíše něco o tom, co v tyto dny prožívá.

Během lockdownu pro nás byly maily od Mirej jednou z mála věcí, které zůstaly z našeho společenství ve farnosti a držely nás pohromadě. Myslím, že je to taky díky nim, že i po koruně toto společenství stále tvoříme, přestože jsme se tak dlouho nemohli osobně setkávat.

Rádi bychom Ti, Mirej, za tuto práci pro nás a Tvoji duchovní péči moc poděkovali, za nás a všechny ostatní, kteří Tvoje maily dostávají a čtou (z mailing listu je vidět, jak za tu dobu okruh čtenářů narostl!). Byly a jsou pro nás moc důležité, ať už v nich čteme duchovní texty nebo Tvoje zahradnické zpravodajství. Děkujeme!

Standa a Lucka Dvořáková

Svatoštěpánské koupání 2020

Tradice se mají dodržovat, ale vládní nařízení také. Tradiční Svatoštěpánské koupání 2020 – společný podnik dolnopočernické farnosti a POČINU – tedy sice proběhlo, ale pouze v největším povoleném rozsahu, tedy za účasti jediného plavce a „organizovaných“ diváků jen z jedné rodiny – těch náhodných (kolemjoucích) bylo sice mnohonásobně více, ale dodržovali všechna protiepidemická opatření a nepřibližovali se pod povolený rámec ani k plavci ani k jeho týmu zázemí. Ostatně ani moc nebylo na co se dívat, protože na svatého Štěpána nebyl náš Počernický rybník zamrzlý a ani jeho okolí nevypadalo moc zimmně, přestože zima docela byla. Snad se tedy v roce 2021 vše napraví a my se budeme moci pochlubit opět hromadnou fotkou otužilců v díře vysekané v ledu.

Havran

Noc kostelů 2021

www.nockostelu.cz

Stejně jako v minulých letech se i letos naše farnost zapojila do celorepublikové akce Noc kostelů, která se konala dne 28. května 2021. Hlavním tématem večera v našem kostele Nanebevzetí Panny Marie bylo umění – v době pandemie politiky opomíjené, avšak pro člověka a celou společnost tolik potřebné a povznášející...

Na začátku programu promluvil náš pan farář Libor Ovečka na téma „Umění jako most mezi pozemským a nadpozemským“. Následně se zabýval také otázkou „Jak vlastně vypadá anděl?“, což bylo zároveň i tématem Redakční radou Dolnopočernického zpravodaje pro děti vyhlášené výtvarné soutěže, jejíž výsledky můžeme stále zhlédnout na plotě kostela.

Programem noci provázela Draha Kráčmarová, která s kytaristou Františkem Kroščenem zajistila i hudební složku akce s řadou písniček od Zuzany Navarové. Výběr to nebyl nahodilý – písně Zuzany Navarové jsou vedle nádherných melodií ceněny i pro nápadité texty. Svě zastoupení tak v průběhu programu mělo také umění literární.

Po krátkém pozdravu pana starosty byly předány ceny vítězům dětské výtvarné soutěže členy redakční rady našeho zpravodaje. Výherci se mohli těšit ze zasluženého potlesku, kterým je odměnili všichni přítomní.

Následovala vernisáž výstavy děl místních výtvarníků. Dolnopočerničtí výtvarní umělci Olga Stárková, Jan Paul a Josef Borecký představili a okomentovali svá díla. Svým dílem přispěla i „přespolní“ výtvarnice Zdeňka Hošková.

Celý večer byl završen varhanní improvizací. Jeden z nejvýznamnějších současných českých skladatelů Michal Rataj při ní hru na varhany kombinoval se hrou na unikátní hudební nástroj – skleněné zvony.

Vedle zážitku duchovního a kulturního bylo pořadatelé pamatováno i na občerstvení, které před kostelem přichystaly Mirei Ryšková, Mirka Šilová, Hana Valentová, Olga Stárková a Michaela Regalová.

Při odchodu si návštěvníci akce mohli odnést perníček ve tvaru kostela od Haničky Jirsákové a také čtyřlístky pro štěstí, které pro tento večer samy natrhaly a připravily děti Žofie a František.

Letošní Noc kostelů už je za námi. Věříme, že po dlouhé době izolace přispěla k potěše duše a budeme se těšit na příští ročník.

Zvláštní poděkování za obětavou přípravu líbezné akce patří našemu kostelníku Františku Jakubcovi a autorce konceptu celé noci a hlavní organizátorce Drahoslavě Kráčmarové.

Za farnost Dolní Počernice Josef Nožička

Varhany

www.nockostelu.cz

REFLEXE VARHANNÍHO KONCERTU MICHALA RATAJE PŘI NOCI KOSTELŮ

Nejkrásnější borcení, jaké znám. Vlny a nekonečné nárazy, průniky plné chvění, strmé bouřkové plochy, co do sebe zapadávají, těsně se míjejí, vyrážejí a rozbíjejí se, stěny zvuků padající na další a další stěny, které taky padají; ale zároveň i pohyb vzhůru, všechno se zároveň žene vzhůru a pádem prorůstá. Člověk se v tom ztratí. Alespoň na okamžik se v té smršti, nejkrásnější smršti, jakou znám, skrz naskrz ztratí. Vzduch kolem se láme, láme se i uvnitř, skládá se do pater a sám se drtí. Jako by se z průzračného nic stavělo město, jako by se rozrůstalo a bortilo v té samé chvíli. A člověk není posluchač – on je v tom, o překot jím prorůstají stavby zvuků, všechno se to na něj řítí a on se řítí všemu nazpátek, víří někde uvnitř vln, nárazů a průniků, on je to neprolomitelné chvění blízko, tak strašně blízko vlastnímu tělu.

Stanislav ml. Dvořák

Rokytky zakončila školní rok na farní zahradě..

www.sbor-rokytky.cz

23. června 2021 jsme pro rodiče připravili malé vystoupení všech oddělení Rokytky v rámci tradičního setkání na ukončení sezóny na farní zahradě. Společně jsme opekli buřty a zazpívali si s kytarou u ohně. Bylo to moc hezké zakončení náročného školního roku. Velmi děkujeme za zapůjčení farní zahrady a vstřícný přístup obyvatel fary.

Pokud by se ke zpěváčkům chtěl někdo přidat, bližší informace najdete na www.sbor-rokytky.cz.

Andrea Čančarová Houfková

Mars

V první půlce prázdnin se kluci z nejmladší chaloupky vydali na Mars, čtvrtou planetu sluneční soustavy vzdálenou zhruba 1 km jihovýchodně od Nového města nad Metují. Naše základna byla nedaleko lesů, hned u řeky Metuje, kam se astronauti chodili koupat. Jednou jsme ale z plachty, vody a mýdla udělali klouzačku, na které se dalo nejen smočít, ale i celkem dobře klouzat.

Kluci si na chaloupce vyrobili pár zajímavých věcí. Sestrojili si mechanickou ruku, ozdobili tričko a v týmech vytvářeli vesmírný modulek, který byl pořádně otestován, když jsme ho posadili na autíčko na dálkové ovládání. Řídit ho nebylo vůbec tak jednoduché, jak se na první pohled zdálo. Když jsme se snažili vyrobit kyslík do skafandrů, kluci si zkusili i pár chemických experimentů. Ve volném čase se hrál fotbal

nebo různé jiné hry. Hodně oblíbený byl bang a schovávaná. Jeden den jsme vyrazili na výlet, snad jsme i prošli Peklem. Nechyběla ani noční akce, kterou kluci odvážně zvládli.

Chaloupka bohužel skončila o den dřív kvůli nemoci, která se začala mezi účastníky i vedoucími rychle roznášet. Snad tento nepříjemný konec příliš nezastínil klukům jejich zážitky.

Velké díky patří Jindrovi Regálovi, na kterém celá chaloupka stála, kuchařkám, které nám skvěle vařily a taky hlavně účastníkům, bez nich by chaloupka neměla smysl.

Stanislav ml. Dvořák

Pout' 2021

Náš kostel v Dolních Počernicích je zasvěcený Nanebevzetí Panny Marie a slaví se mší svatou 15. srpna. Letos toto datum vyšlo přesně na neděli. Mši svatou i letos sloužil páter Libor Ovečka, za přísluhování ministrantů malých i velkých a za nádherného zpěvu i melodii z chóru.

Opět se ukazuje, že kostel je pro místní farníky i přespolní malý. Mši si ale mohou poslechnout z reproduktorů i kolemjdoucí, nebo sledovat na streamu Farnost Dolní Počernice. Po mši se tradičně koná poutní veselí na prostranství vedle kostela, na které si farníci kostela přinesou pochoutky sladké i slané, studené i teplé a točí se pití pro nejmenší i dospělé. Počasí se také povedlo, zkrátka pohoda. Spokojeni tedy mohli být všichni organizátoři i zúčastnění.

Letos byla mše svatá sloužena i za moji manželku Aničku, která by v době pouti slavila 73 let.

Jozef Kvaltín

Farní brigády 2021

Od července až do září probíhaly každý týden zpravidla v úterý od 16 do cca 20 hodin brigády na faře. Plánování brigád se provádí ve WhatsAppové skupině, která se již stala i neoficiální skupinou farnosti, tedy alespoň méně nežně poloviny farníků. Zvláště trapné jsou příspěvky jistého Bully, ale budme tolerantní 😊.

Provedly se mimo jiné tyto práce: zpevnil se altán (dal se na patky do betonového základu, udělala se tam nová podlaha – mistři Krísové), odvezly se 4 kontejnery a několik dodávek s odpadem (ale jo, mohlo se to někdy hodit, ale ta chvíli dosud nepřišla), dále i kovošrot, vyspravil se dřevěný plot kolem fary + nátěr, ve sklepě se pracovalo na optimalizaci jeho odvodnění (sklep je pod úrovní rybníku), zakopala se hadice odvádějící vodu ze sklepa, opravovala se zatékající střecha (mistr Standa Z.), vyřešil se odtok dešťové vody ze 2 sběrných nádrží kolem fary (přepady), umyla se okna na faře, měnil se okap kůlny, zasklilo okno v kůlně a provedla se i spousta další drobnější práce.

Brigád se v rámci akce „Z“ (pro mladší: narážka na „dobrovolné“ neplacené práce v dobách totality; psáno před ruskou agresí na Ukrajině – pozn. red.) každý brigádnický den účastnilo 6 až 12 pracantů, celkem cca 20 farníků a farnic. Brigád se občas účastnila i naše děvčata, především pak Mirej přípravou vydatných svačin.

Další práce však bude třeba provést v blízké době, především v kostele, a to úpravy v presbytáři (výmalba, osvětlení), vzadu v kostele (nástěnky, stoly), ve věži kostela (zkulturnění schodiště, úklid holubinců, dodělání „klubovny“ ve věži) atd. Nemějte strach, že na vás nic nezbyde, práce je stále dost a těší se na nás.

Párkrát se po brigádě zašlo i do pivovaru vedle kostela či do restaurace v kempu, výhradně za účelem naplánování dalších brigádnických prací nad sklenkou dobré limonády (takové trošku zrezivělé). Děkuji všem účastníkům brigád za jejich pomoc, ale bylo fajn už jen se zde sejít, ve svých domácnostech máme každý vše hotovo, tak je spoustu času na práci pro naši farnost 😊.

Mirek Bulla

Ohlédnutí za letními brigádami v loňském a předloňském roce

Milí přátelé,

v loňském roce (2021 – pozn. red.) již druhým rokem probíhaly letní brigády na faře a farní zahradě. Zatímco v roce 2020 byla pozornost soustředěna na farní sál a přílehlou místnost, v uplynulém roce práce probíhaly převážně venku. Pojdme se za těmito brigádami malinko ohlédnout.

Asi si většinou pamatujeme, že s plánovaným odchodem salesiánů z Dolních Počernic a z toho vyplývajícím odchodem Lea Červenky v roce 2019 jsme se báli, co s naší farností bude. Jestli přijde nový kněz, zda nám někdo neprodá střechu nad hlavou (myšleno faru), jak budou probíhat naše aktivity apod. Pamatujeme si, jak jsme se scházeli v pracovní skupině a vymýšleli, jak se zařídit, abychom uměli nabídnout biskupství smysluplný a ekonomicky udržitelný model chodu fary. Padaly různé návrhy – hudební škola, mateřské centrum apod. Proběhl také den farnosti, kde byly některé z návrhů představeny, kde probíhala diskuse a kde byli farníci vyzváni, aby o této problematice dále přemýšleli a případně přišli s dalšími návrhy. Setkání pracovní skupiny byla otevřená a každý, kdo chtěl, se jich mohl zúčastnit.

Nakonec z toho nebylo pro záchranu fary nic potřeba, protože přišli Libor s Mirej a tak už prodej střechy nad hlavou více nehrozil. Práce to ovšem marná nebyla. Ověřili jsme si, že když nám teče do bot, dokážeme se semknout. A snad to dokážeme i jindy.

Některé nápady následně vyústily v úpravu farního sálu a jeho propojení s místností bývalé kaple, takže na faře naše aktivity nyní probíhají v příjemnějším prostředí a případné další aktivity lze jednoduše nastartovat, nastane-li pro ně čas.

Možná nebylo vždycky všechno růžové, někdy jsme se i pohádali. To ale patří k životu a výsledek snad stojí za to. Nemyslím jen novou kuchyň, podlahy, rozvody elektřiny, svítidla, koberec, myčku nádobí, vymalované stěny i stropy nebo obnovené dveře mezi sálem a bývalou kaplí. Byly to i hezké chvíle při společných brigádách, kdy jsme si užili i legraci, hezké chvíle, když jsme šli po brigádě na pivo, a hlavně naše přetrvávající přátelství. Važme si toho a poděkujme Bohu i sobě navzájem za toto dílo.

Na brigády z roku 2020 navázaly brigády v následujícím, tedy loňském roce. Jak už zaznělo výše, soustředili jsme se tentokrát hodně na práce venku. Byl vyklizen přístřešek na dvoře, byl obnoven nátěr „nekončného“ plotu kolem celé fary, dále byl opraven zahradní altán, ve kterém byla zhotovena i nová podlaha ze starých cihel. Ale pracovalo se i ve sklepě, stejně jako na střeše fary. Byla umyta okna na faře a byly odvoskovány, vyprány a vyžehleny ministrantské alby. Nevím, jak to kdo z vás máte, ale já se s lidmi nejvíc sblížím vždycky právě u společné práce. Buďme tedy rádi, že takovou společnou práci máme. Tento rok nás, tuším, čeká práce na kostele, které bude prostě jak na kostele. 😊

Radostný a požehnaný rok vám vyprošuje

Jirka Cerman

Popůlnoční překvapení

Milí farníci,

kdo jste se zúčastnil „půlnoční“ mše pro rodiny s dětmi na Štědrý den odpoledne (24. prosince 2022 – pozn. red.), víte, že slavná mše proběhla důstojně, krásně, s vůní kadidla, se skvělou scholou mimořádně obsáhlou na nástroje i na zpěváky a s hojnou účastí lidu.

Půlnoční mše svatá, která začala v půlnoční hodinu, už tak hojnou účast lidu neměla, ale proběhla též v klidu a důstojnosti a za skvělého doprovodu našich obětavých a vytrvalých „křovců“. 😊 Vše se odehrávalo jako v jiných letech, avšak jen do doby, než jsme prokřehlí vycházeli z chladného kostela. Před vchodem do našeho kostelíčka pro nás totiž Mirej s otcem Liborem připravili překvapení v podobě voňavého, a hlavně teplého svařeného vína, které bylo milou a vítanou „třešničkou na dortu“ všeho našeho štědrovečerního prožívání. 😊

Mirej, Libore, moc vám děkujeme za nečekané popůlnoční překvápko!!!

Na další vánoční mši uprostřed noci v příštím roce všechny srdečně zve kostelník. 😊

František st. Jakubec

Svatoštěpánské koupání 2021

fotoreport na www.jdem.cz/fgzu77

Druhý svátek vánoční, který připadá na 26. prosince, se nese ve znamení svatého Štěpána, který byl jedním z prvních křesťanských mučedníků. Byl ukamenován před Damašskou bránou do Jeruzaléma, protože věřil ve vzkříšení Ježíše Krista. V minulosti se na tento den chodilo koledovat a v kostelech kněží světili sedlákům osivo.

Na svatého Štěpána se v současnosti na různých místech republiky koná otužilecké koupání. Ani u nás v Dolních Počernicích tomu není jinak. A to díky Havranovi, který s tímto nápadem přišel už před mnoha lety a každý rok tuto zavedenou tradici organizuje. Některý rok se otužilci a jejich fandů sejde malá hrstka, někdy je to akce objemná. Tak jako letos, kdy se svátek svatého Štěpána střetl s nedělí, a tudíž nás na mši svaté bylo daleko víc, než když sv. Štěpán připadne na všední den (třebaže to je den volna).

Po druhé mši se sešli otužilci za doprovodu houfu fandů na hrázi rybníka. Zrovna dosti mrzlo v noci i během dne, tak byl rybník pokryt dvoucentimetrovým ledem. Jako první jej bořil pomocí palice Honza Bulla, ale ledová voda jej brzo vyhnala na břeh. Dalším odvážným ledoborcem byla Mirej, před jejímž otužileckým výkonem hluboce smekám. Zrovna tak smekám i před druhou ženou – otužilkyní Markétou Švejdivou. Ta se brzy do ledové vody ponořila až po krk a volala na chlapy na břehu, ať si pospíší, že tam vydrží už jen několik minut.

K otužilecké akci neodmyslitelně patří i následné zahřátí a prohřátí vnější i vnitřní. To se odehrálo na faře s dobrým svařáčkem a jinými pochutinami skupenství tekutého i pevného – a hlavně při dobré mezilidské pohodě.

Svatoštěpánskému koupání třikrát ZDAR! ZDAR! ZDAR!

František st. Jakubec

Od Květné neděle k Božímu hodu

Svátky jara jsou vlastní mnoha kulturám, především těm, které se vyvíjely v klimatických podmínkách střídání několika ročních období. Příchod jara, nového života a nové naděje po zimě, často spojované se smrtí, byl a je jedním z nejpodnětějších důvodů k oslavě. Není tedy divu, že se postupem času různé kultury v oslavách jara navzájem ovlivňovaly a zvyky s nimi spojené se různě mísily a propojovaly. Vede to k pestrosti a bohatosti jarních zvyků a tradic. Nejinak je tomu i u nás v Dolních Počernicích, kde po Smrtné neděli, kdy tradičně vynášíme Moranu, což je tradice navazující na ještě dávno předkřesťanské zvyky, následuje od Květné neděle do Božího hodu velikonočního osm dní ve znamení obřadů a zvyků křesťanských, aby je pak opět vystřídal pomlázka se svými předkřesťanskými kořeny.

Příprava na největší svátky však začala už postem, během nějž jsme letos obnovili tradici křížových cest, které na poslední tři postní pátky přichystali Míša Regálová, František st. Jakubec a Mireia Ryšková.

Po dvouleté covidové pauze jsme se opět mohli vrátit k obyčejí připomínajícímu slavný vjezd Ježíše do Jeruzaléma, kdy byl zástupy vítán jako král. Tuto událost si v Dolních Počernicích zpřítomňujeme na Květnou neděli průvodem, který se zpěvem a palmovými a „kočičkovými“ ratolestmi v rukou doprovází kněze jedoucího na koni od kříže před farou do našeho kostela Nanebevzetí Panny Marie. Ani otec Libor Ovečka se nenechal zahanbit svými předchůdci a k této tradici se připojil. Je to o to obdivuhodnější, že otec Libor na koni předtím nikdy neseděl. V týdnu před Květnou nedělí si proto zašel do JK POČIN koníka trochu otestovat a projet, takže pak jízdu na Květnou neděli již zvládl jako zkušený žokej.

K pondělku a úterku se u nás žádné zvláštní tradice nevážou, ale už ve středu farní hospodyně Mireia Ryšková (jako jistě i mnohé jiné hospodyňky) napekla tradiční „jidáše“, sladké pečivo připomínající tvarem svinutý provaz, na kterém se oběsil Ježíšův zrádce Jidáš, když seznal svůj omyl. Na jidáších jsme si na faře mohli pochutnat po zelenočtvrtečních obřadech, při nichž jsme si při mši svaté připomněli Ježíšovu poslední večeři s apoštoly. Bylo to opět doprovázeno mj. i omýváním nohou několika zástupcům lidu na znamení pokorné lásky. Průvodem s klapačkami kolem kostela jsme v závěru mše svaté symbolicky doprovázeli Pána Ježíše na jeho cestě z večeřadla do Getsemanské zahrady, kam právě zrádný Jidáš přivedl ozbrojence, aby Ježíše zatkl.

Velkopáteční obřady jsou smutné a jejich středobodem je připomínka smrti Ježíše na kříži. Pro nás byly letos o to smutnější, že právě na Velký pátek jsme se naposledy rozloučili s paní Boženou Pokornou, která zemřela na Květnou neděli.

Nejslavnější mši v roce – vigílií na Bílou sobotu jsme oslavili Ježíšovo vítězství nad smrtí. Obřady Bílé soboty se tradičně pojí s ohněm a svíci, jako symboly světla uprostřed noci, tedy vzkříšeného Krista. Aby byla symbolika ještě výraznější, přinesl otec Libor do naší farnosti liturgický postup, kdy se oheň na zahradě za kostelem zapaluje až po přečtení všech starozákonních úryvků v ještě setmělém kostele. Teprve pak se tedy přinese do kostela i paškál a spolu se svíčkami v rukou všech přítomných se rozzáří i elektrické osvětlení. Mimo jiné obřady se při této slavné mši svatě žehnala voda, kterou po dvouleté protiepidemické přestávce opět můžeme nalézt v kropenkách u vstupu do kostelů, a která je také v křtitelnici, aby jí mohli být během roku křtěni noví křesťané.

I letošní vigílie byla poměrně dlouhá – trvala od 20 h asi do půl jedenácté. To ale nezabránilo většině z nás pokračovat po ní v tradičním hodování a slavení ve farním společenském sále až do brzkých hodin ranních.

Tradicí spojenou se mší následujícího Božího hodu je potom i u nás v Dolních Počernicích žehnání velikonočních pokrmů, které věřící přinášejí do kostela, aby si je pak opět odnesli ke svým domácím oslavám Velikonoc.

Děkuji moc všem, kdo se do přípravy i průběhu letošních postních a velikonočních obřadů, bohoslužeb i oslav jakkoli zapojili, za to, že jsme mohli tento svátek opět prožít a oslavit naplno.

Havran

Naše pomoc Ukrajině a Ukrajincům

Je mi líto, že první stránky tohoto čísla ovládá válka, ale je to bohužel aktuální téma. Vracím se k němu ještě jednou. Naše farnost se totiž hned od začátku války zapojila různou formou do pomoci. Ve spolupráci se spolkem POČIN – POČERNICKÁ INICIATIVA jsme uspořádali sbírku materiální pomoci. Díky velké štedrnosti obyvatel Dolních Počernic a členů naší farnosti se podařilo dát

dohromady opravdu velké množství potřebných věcí – zprvu zejména lůžkovin, dek, peřin, spacáků, matrací a karimatek, následně i hygienických a zdravotnických potřeb, sladkostí, trvanlivých potravin a dalšího. V průběhu 2 měsíců jsme darovanými věcmi naplnili několik dodávek, které je postupně odvážely – část přímo na Ukrajinu (zásluhou týmu pod vedením Františka ml. Jakubce), část jiným organizacím – například Nadací sester Boromejek, Řádu sv. Augustina a Domu národnostních menšin, jejichž prostřednictvím se naše pomoc dostala buď také na Ukrajinu, nebo ukrajinským uprchlíkům v naší zemi.

Uprchlíkům byla také nabídnuta „pohostinka“ – apartmá pro hosty na naší faře, kam ještě paní Blažena Pokorná darovala pračku, aby byli obyvatelé pohostinky samostatnější. (Nedá mi to zde nezmínit, že několik dní po tomto jejím dobrém skutku si paní Blaženku k sobě povolal náš Pán. Rozloučili jsme se s ní na Velký pátek dopoledne zádušní mší svatou.) V současnosti tedy na faře bydlí už druhá ukrajinská maminka se svým dítětem.

Díky Evě Nožičkové byl na faře také zahájen pravidelný kurs češtiny a právě se rodí klub ukrajinských uprchlíků ubytovaných v Dolních Počernicích, protože se ukázalo, že nejenže nejsou v kontaktu, ale často ani o sobě navzájem nevědí.

Věřím, že vedle této společné pomoci, se každý z nás v rámci svých možností snaží pomoci v nastalé těžké situaci. Víم například o mnohých farnicích, kteří ve svých domovech nebo jiných objektech ubytovávají ukrajinské běžence.

Těší mne, že všechny výše zmíněné aktivity jsou živým, praktickým a nestrojeným příkladem křesťanské lásky a jsou tak vnímány i širší veřejností v rámci Dolních Počernic.

Havran

SHM Klub Praha – Počernicewww.pocernice.shm.cz

Jsme křesťanský spolek. Naším hlavním cílem je zaujmout co nejširší spektrum dětí a mládeže a nabídnout jim smysluplné prožití volného času. Pravidelné akce probíhají v Horních a Dolních Počernicích. Prostřednictvím sportovních her, soutěžení i psychologických a jiných aktivit vedeme děti k sebepoznání, k odhalení svých silných stránek, k rozpoznání a zvládnutí konfliktních osobnostních rysů. Dále posilujeme v dětech a mládeži schopnost rozhodovat se, umět obhájit své postoje a rozhodnutí a přijmout za ně odpovědnost. Zároveň se tak přirozeně v mladých lidech vytváří vztah k vedoucím či jiným autoritám, které nejsou vnímány jako ti, kdo nařizují, ale jako ti, kdo jsou nablízku, aby v případě potřeby podali pomocnou ruku a pomohli radou zkušeného. V tomto smyslu dětem a mládeži, kteří jsou otevření křesťanským hodnotám, představujeme milosrdného Boha, který usiluje o spásu všech lidí.

V rámci farnosti v Dolních Počernicích podporujeme dvě pravidelné aktivity:

- Mládežnickou nedělní scholu při Mši svaté v deset hodin, kterou vede Ferda Jakubec a je rád za každého kdo se odváží vyjít až na kúr.
- „Středeční sporty“ v tělocvičně a na hřišti základní školy, které začínají ve 20 hod. a jsou ryze nízkoprahovou aktivitou pro mládež od 15 (až do 65) let. Může přijít kdokoli. Na venkovním hřišti se hraje fotbal a v tělocvičně florbal. Tuto aktivitu před „covidem“ navštěvovalo cca 20-30 sportovců.

Vlajkovou lodí našeho klubu jsou prázdninové chaloupky. Jsou to letní pobyty založené na pedagogice sv. Jana Bosca a jeho výchovné metodě zvané Preventivní systém. V roce 2020, byla naše činnost paralyzovaná pandemií, a přesto proběhlo v létě sedm chaloupek, kterých se zúčastnilo přes sto dětí.

V roce 2021 jsme organizovali tři dívčí chaloupky a tři chlapecké, také pro cca sto dětí. Nesmíme zapomenout přičíst asi třicet mladých lidí, kteří se o děti na chaloupkách starají a vymýšlejí jim program. Každou chaloupkou se line „červená nit“ příběhu, kterou lze rozpoznat dle názvu chaloupky: Dobrodružství s odvážnou Vaianou pro nejmenší děvčata, Naše planeta pro děvčata od desíti let a Špunti na vodě pro nejstarší holky. Nejmladší kluci prožili Misi na Marsu, starší jeli Velkou cenu Blahutovic a nejstarší si to rozdali s Mafií.

Chaloupky jsou plné her a nezapomenutelných zážitků. Hodně dětí projde chaloupkami od útlého věku až téměř do dospělosti a rády se zapojují do chaloupkovského díla a dalších činností našeho klubu.

Za SHM Pavel Herian

Naši ministrantiwww.dpministranti.jdem.cz

Jistě jste si všimli, že dolnopočerničtí ministranti jsou ti nejšikovnější ze všech. Všimli si toho i jinde, takže si nás občas zvou, abychom svou službou ozdobili některé významné církevní události. Měli jsme tak s našimi ministranty a ministrantkami tu čest, že jsme mohli sloužit v poslední době například při zahájení oslav 200 let od narození Johanna Georga Mendela v katedrále, při připomínkách výročí 17. listopadu v katedrále (kde byl v přímém televizním přenosu náš Isháq Štěpán panem biskupem označen za nejmladší ministrantku v České republice) a v Týnském chrámě, při žehnání nově vztyčeného mariánského sloupu na Staroměstském náměstí, při loňské květnové připomínce obětí válek u sv. Ludmily na náměstí Míru a při nedávné bohoslužbě za Ukrajinu a Rusko tamtéž, ale i mnohde jinde ve spoustě menších a méně

významných kostelíků po celé republice i v zahraničí. Zejména péčí Josefa Nožičky, ale i dalších fotografů (Anička Kvaltinová, Standa Čihák a jiní), máme dokumentováno naše dolno-počernické i jiné ministrování v každoročních fotokronikách. Odkazy na jednotlivé ročníky – zatím je jich tam 7, ale jistě budou s léty přibývat – najdete na dministranti.jdem.cz. Kdybyste měli nějakou vhodnou fotovzpomínku, můžete nám ji do kronik přídát. A můžete nám i přídát ministranta nebo ministrantku. Nemáme téměř žádná vstupní omezení. Nejnížší věk většinou závisí na schopnosti maminek vydržet mši bez svých drobátek. Mnozí naši ministranti začínali svou službu ve dvou letech. A já jsem naopak živoucím dokladem toho, že ani horní věková hranice není stanovena.

K vám, kdo sedíte v lavicích mám dvě prosby: Buďte tolerantní k našim opomenutím, chybám a nedokonalostem, pokud někdy nějaké postřehnete. To však neznamená, že nesneseme kritiku. Naopak vítáme veškeré připomínky, náměty, upozornění a další zpětnou vazbu. A nerozptylujte (hlavně ty nejmladší z) nás, prosím, zbytečným máváním, gesty a posunků (nejsou-li nutné) – není pro nás snadné se soustředit.

A vlastně ještě jednu velkou prosbu mám: Sedejte si – zejména vy s malými dětmi – i na lavičky a stoličky před lavicemi. Uvolnili jsme vám je i prostor kolem nich proto, abyste mohli všichni (a zejména ti nejmenší) být blíže oltáři a veškerému dění. Je pak škoda, když toto sezení a tato část kostela zůstávají prázdné a pod kůrem se mačkají lidé.

Havran, nejstarší ministrant

Nová ministrantka

Ahoj, já jsem Emmička Marešová, je mi šest let a na začátku pandemie koronaviru, v březnu 2020 jsem v našem kostele začala pravidelně sloužit jako ministrantka. Moc mě to baví a učím se postupně všechny věci, které s touto službou souvisí. Pomáhá mi s tím zejména František, který v sakristii zná úplně všechno.

Nejvíce se mi líbí zvonění při proměňování. A taky když můžu nenápadně od oltáře zamávat do lavice tátovi, mámě a bráškově Brunovi. Ještě je malý a občas v kostele zlobí, ale možná i z něho jednou bude ministrant.

Táta na internetu našel, že latinské slovo *ministrare* je možné přeložit jako „sloužit“, což znamená druhému člověku činit to, co si přeje. I já se snažím panu farářovi pomáhat. Prý dřív holky nemohly být ministrantky, ale dneska už můžou, a to je dobře.

Michael Mareš

Pobídka maminek a tatínků, třeba i budoucích

Milé maminky a tatínkové, ráda bych vás po delší odmlce pozvala mezi nás, kteří se přes nepřízeň poslední doby stále snažíme připravovat program Bohoslužeb pro rodiče s dětmi. Pokud nám situace dovolí, schůzka se většinou koná cca 10 dnů před termínem „dětské“. Přesný termín je pokaždé uveden v ohláškách a jistě se dá do jisté míry přizpůsobit.

Když jsem zjistila, díky upozornění mých bývalých i nyníšších souputníků, že mému dítěti, pro které jsem kdysi s přípravami „dětských“ začínala bude letos 30 let, šly na mě lehké mrákoty. Sama pro sebe si kladu otázku, zda je to vůbec možné... Vždyť jsem vlastně tehdy byla v jeho nyníšším věku.

Chtěla bych vám toho tolik sdělit, ale bylo by to možná na samostatné „DoPoLí“:

Jak pro mě, a myslím i pro ostatní, krátce po revoluci bylo všechno nové, užívali jsme si příležitost svobodně se scházet, možnost dětem zprostředkovat setkání s věřícími kamarády a v podstatě nic nebylo nemožné. Zkrátka byli jsme plní elánu... A tak jsme se kromě přípravy „dětských“ setkávali i jindy a jinak. Podnikli jsme jako rodiny s dětmi pár společných víkendů mimo Prahu i pár dovolených. Přátelství dětí přetrvalo vesměs do dospělosti.

Také my maminky nejmenších dětí jsme se více či méně pravidelně scházely v dopoledních hodinách ve farním sále k popovídání, děti k pohrání, ale i ke společné modlitbě.

Asi už opravdu stárnu a mám potřebu vidět kontinuitu v předávání víry našim nejmenším (asi jsem to tedy tak trochu měla vždycky). Myslím, že nejen já bych si přála, aby se podobné aktivity znovu nastartovaly.

Uvědomuji si, že časy se mění a vstoupit dvakrát do téže řeky není možné.

Ráda bych všechny mladé mamky i tatky společně s jejich ratolestmi vybidla k pomyslnému převzetí vesla. Dveře farního sálu jsou celý týden otevřené dokořán k jakékoliv Bohulibé aktivitě. Prostory jsou k dispozici včetně malého koutku s hračkami pro děti. Je potřeba se jen organizačně domluvit s P. Liborem Ovečkou ev. s Mirej Ryškovou ohledně zpřístupnění.

Možná mi jen chybí informace a všechno mezi mladými rodiči frčí jako za našich mladých let a jen se třeba ostýcháte se k nám připojit při přípravách „dětských mší“, tak se prosím nebojte a přijďte mezi nás, jakoukoliv posilu přivítáme!

Za tým „dětských“ a zároveň za sebe „vypotila“ Miša Regálová, hledající nové „tahouny“, sama už trochu „utahaná“.

Modlitební společenství v naší farnosti www.modlitbymatek.cz

Ráda bych Vás po dlouhé době informovala o možnostech modlitebních společenství v naší farnosti. Modlíme se **Živý růženec**, což znamená, že přihlášení členové živého růžence se modlí doma podle svých možností jeden desátek růžence. Desátky jsou rozděleny a mění se každou druhou neděli v měsíci.

Růženec vede a desátky rozděljuje Hanka Valentová tel: +420 604 361 556.

Dále při naší farnosti máme jednu skupinku mezinárodního modlitebního společenství **Modlitby matek**. Jedná se o celosvětový projekt modliteb určených pro ženy – matky a babičky. Více informací můžete najít na www.modlitbymatek.cz. Momentálně se modlíme online, jelikož jsme se k tomuto modelu uchýlili během pandemie. Skupinku vedu já tel: 602 403 806.

Již existují i modlitby otců, to je tedy výzva i pro tatínky ve farnosti.

Vlasta Rybánska

PaRaFa

PaRaFa@farnostDolniPocernice.cz

Z JEDNÁNÍ PASTORAČNÍ RADY VE DNECH 10. A 22. ÚNORA A 12. DUBNA 2022:

- **Dotazník arcibiskupství k synodě** jsme vyplnili a odeslali. Reflektovali jsme informace a podněty obdržené od farníků v dotaznících farnosti, které se týkaly celé církve. Informace a podněty týkající se pouze naší farnosti budeme řešit postupně.
- **Kácení nemocného stromu za kostelem**
Máme posudek, máme podanou žádost na ÚMČ, který ale potřebuje vyjádření památkářů => musíme podat žádost na památkáře. S ohledem na často se opakující větrné počasí se to pokusíme celé nějak urychlit.
- **Zvon a pilíř v kostele** čekají na posudky. Pak stavební technik arcibiskupství (Ing. arch. David Dlabal) podá žádost o grant. Pilíř pod kůrem vyžaduje opravu. Zjišťujeme možnost zajistit dočasné regulovatelné podpěry, zatím lze použít dřevěné kůly.
- **Noc kostelů 10. června 2022** chystá Draha Kráčmarová. Ta je i koordinátorem nahlášeným oficiálně na arcibiskupství. Letošním tématem u nás jsou ptáci, program začne již v 17 a bude včas upřesněn.
- **Pouť farnosti** bude na **Svatou Horu u Příbrami**
Termín: **11. června 2022**. Doprava podle počtu lidí, jezdí i MHD (autobus 395 ze Smichovského nádraží)
- **Schola**
Pastorační rada schválila nákup drobných věcí celkem za 6 tis. Kč (např. stojan na mikrofon, příslušenství k houslím apod.). Již dlouho si schola nic nepořídila. Nákup již proběhl.
- **Příměstský tábor** letos nebude, není, kdo by se jeho pořádání ujal.
- **Spolupracovat s obcí** chceme. Budeme využívat ke spolupráci možnosti, které jsou. P. Libor s Mirei navštívili vernisáž výstavy místních umělců.
- **Nasvícení kostela** zlobí, **Havran** jedná s tajemnicí ÚMČ.
- **Výzdoba kostela**
Pokud to jen trochu půjde, budeme preferovat využití květin ze zahrádek farníků. Za to předem děkujeme.
- **Řád farního sálu, pohostinské místnosti a úklidu přizemí + tabulka služeb**
Rozpis služeb (kam je třeba se zapisovat!) i seznam činností – návod pro službu je na světě. Služba má v týdně, na který se zapíše na starosti úklid sálu v neděli po akafé a dále nebo kdykoli během týdne provést i další úklid dle návodu. Obdobný návod je k dispozici i pro ty, kdo budou v sále pořádat jednorázovou akci. Po pravidelném programu vedoucí zběžně uklidí sám.
- **Správa farnosti** je naléhavým problémem. Je třeba být připraveni na situaci, kdy třeba P. Libor s Mirei odejdou. Není jisté, že dostaneme dalšího kněze. Bylo by dobré, kdyby ve farnosti byl jáhen. Riziko ztráty fary snížíme jejím hojným využitím pro různé činnosti.

Jirka Cerman

podle Jirkova nejnovějšího zápisu doplnil Havran